

Vörös Lobogó

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVII. évfolyam 5183. sz. Vasárnap, 1961. november 5. 4 oldal, 20 ban

Nagy tettekre lelkesítő évforduló

A Szovjetunió dolgozó, az egész világ haladó gondolkodású emberei mellett hazánk dolgozó népe — amelyet a Román Munkáspárt bölcsen vezet a szocialista építés kiteljesítésének napfényes útján — lelkesedéssel ünnepli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 44. évfordulóját. A marxizmus-leninizmus eszméi, amelyeket a Nagy Októberi Forradalom győzelme, valamint korunk jelenkori fejlődése ragyogóan igazolt, napként világítják be az emberiség előrehaladását, vezetik a dolgozók százmillióit a szabadság és jobb életért folyó harcban, egy olyan társadalom megteremtéséért, amelyben megszűnt az embernek ember általi kihasználása, az elnyomás és a jogtalanság.

Negyvennégy esztendővel ezelőtt Oroszországban győzedelmeskedett a Nagy Októberi Szocialista Forradalom. Ez új korak kezdetét jelentette az emberiség történetében, a kapitalizmus felbomlása és a kommunizmus megszilárdulása korának kezdetét. A világon először szakadt meg az imperializmus lánc és nyílt meg a lehetőség az új, szocialista társadalom megteremtésére. A világ két táborra szakadt, a haladó kapitalizmus és a szüntelenül fejlődő szocializmus táborára. Oroszország munkásai és szegényparasztoi szétzuzták a kihasználói osztályok uralmát és a föld egy hatod részét, gerjetermették a proletariátus diktatúráját. Új típusú államot hoztak létre, a szocialista államot, új típusú demokráciát alkottak, a dolgozók demokráciáját. Ezzel kezdődött meg az emberiség igaz története. Ezt a történelmet a dolgozók tudatosan, a maguk érdekében írnyítják. A lenini dicső szocialista párt vezette szov-

jet nép elévülhetetlen történelmi érdeme, hogy elsőként kezdte meg a világon a szocialista társadalom építését, megmutatta az egész emberiségnek a társadalmi egyenlőtlenségből, az elnyomásból és igazságtalanságból kivezető utat.

A hős szovjet nép, amely a világon először zúzza szét a kihasználói osztályok uralmát, az elmúlt 44 esztendő során dicsőseges utat tett meg. Erre csak olyan nép képes, amely valóban szabad és ura saját sorsának. Az SZKP XXII. Kongresszusán kidolgozott program világosan felmeri a szovjet nép által megtett utat, azt a hatalmas minőségi ugrást, amely közel hozta az emberiség évezredes álmának beteljesülését: a kommunista társadalom megteremtését. A Szovjetunió hatalmas sikerei a gazdaság fejlesztésében, a tudomány és technika fellendülésében — amely képes megoldani a legújabb és legbonyolultabb kérdéseket, — mindez ragyogóan kifejezésre jutott a kozmosz meghódításában elért sikerekben. 1957-ben, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom negyvenéves évfordulójának előestéjén szovjet rakéta röplött fel a világűrbe az első mesterséges bolygó. Azóta szovjet szputnyikok és űrhajók barázdálják kereszt-kasul a világűr, a közel-műltban pedig sor került Jurij Gagarin és German Tyitov az emberiség történetében egyedül álló földközi repülésére. A Szovjetunió párti termelésének nagyarányú fejlődése — amelynek eredményeként az egy főre jutó mennyiség tekintetében a Szovjetunió gyors lépéssel közelíti meg a világélethez — a szovjet emberek életszíntvonalának tetemes és állandó emelkedése, a világon a

legrövidebb munkahétre való áttérés, a tudomány és technika rendkívüli fontossága nyilvánvaló, amely területen a Szovjetunió kivívta magának az első helyet a világon — mindenki előtt világosan bebiztosította a szocialista termelési mód életrejelét és felsőbbrendűségét a kapitalizmussal szemben.

Ma már a nyugati uralkodó körök világosan látó képviselői is — akik 44 évvel ezelőtt azt számolgatták, vajon hány hónap alatt omlik össze „a bosevisták utópista kísérlete”, — kénytelenek elismerni nemcsak a kommunista építés szilárdságát és célkitűzéseinek realizmusát, hanem hatalmas mozgósító erejét is. A Szovjetunió, amely létrejöttékor gazdasági szempontból a világ számos nagyhatalma mögött maradt, ma valóban ipari nagyhatalommá vált, mely a történelmi fejlődés élen halad. Az ipari össztermelés 1913-hoz viszonyítva 45-szörösére emelkedett, a termelési eszközök termelése pedig 93-szorosára. Sikeres tesztet eleget az SZKP által a mezőgazdasági termelés növelésére vonatkozóan megjelölt feladatoknak. Az utóbbi öt esztendőben a mezőgazdaság össztermelése 43 százalékkal volt nagyobb, mint az előző öt éves terv időszakában. A szovjet társadalomban az ember saját sorsának urává vált. A Nagy Októberi Forradalomban megnyitott uton a Szovjetunió dolgozó megismertették a

Egy távoli községben

Tornya, ez a tipikusan alföldi jellegű, szélesen elterpeszkedő község sokszáz kilométerre van a Szovjetuniótól. S az itt lakók, a dolgos kollektivisták már jó múltbeli évtizede mégis úgy érzik, mintha ez a hatalmas távoltság alig egy úgránsyra, csupán egy ölnyire zsugorodott volna. Hiszen minden nap a nagy baráti nép segítségének számtalan jelével találkozunk: s az igaz barátság nem ismeri a távolságokat, a messzeséget.

Tornyán nemrég avatták fel a mozit, s így az újsághírek után a könyvek jelentették az első baráti üzenetet a mindenre felügyelő embereknek. S az akkor szövődött barátság a szovjet emberek életéről szóló könyvekkel azóta tovább erősödött. Gorkij és Solohov művei például valóságos kézzel fogható vándorolnak. S hány tornyai egyszerű ember szemét nyitotta fel Gorkij remekműveire, az Anyának történetére, az igaz utat keresésének nehéz küzdelmében!

Amikor közel tíz évvel ezelőtt a párt utmutatására itt is szervezni kezdték a közös gazdaságot, az egyik meggyőzőerejű felvilágosító „munkásnak” Solohov Új barázdát szánt az ekéje bizonyult.

De a közös uton elindult köl-

lektivisták számára a nagy barát és példakép segítségére nem merült ki csupán a szépirodalmi könyvekben. A téli esteken a kolhozokban jól bevált munkamódszereket tanulmányozták, akkor még a petróleumlámpa gyér fényénél.

A legnagyobb eseményt mégis az jelentette, amikor két tornyai, Gyenge István és Péter Szabó István elvtársakat az a nagy öröm és kitüntetés érte, hogy ellátogathattak a Szovjetunióba. Ez még a tavaly, meg azelőtt történt, de az emlékek élénken élnek nemcsak azokban, akik saját szemükkel láthatták jövőnket, de annak a sok-sok tornyai embernek emlékezetében is, akik részt vettek az érdekes beszámolókon, előadásokon.

Gyenge elvtársnak a gazdasági sikereken túl, elsősorban a szovjet emberek fegyelmességére, öntudatosságára tetszett. Valósággal a meglepetés erejével hatott rá a villamos, meg a trolibusz-megállóknál eléje táruló kép: mindenki szó nélkül sorban áll a megállóknál és senki sem tülledkodik, senki sem akar a másik előtt felszállni. Mindenütt igazi nyugalom, megbízottság és végtelen derű, optimizmus honol.

Ez a kép sokáig elkísérte Gyenge elvtársat és ma is gyakran hivatkozik erre a példára, főleg a fiatalok előtt.

Péter Szabó István, aki egyben a tornyai kollektív gazdaság elnöke, főleg az egyik kolhoz mérnökével folytatott érdekes beszélgetésének emlékét hordozza magával.

A mai iskolások már valamennyien szorgalmasan tanulják az orosz nyelvet. S a gazdaságba, meg a néptanácshoz érkező színes szovjet folyóiratok ugyancsak keveset pihennek egy helyben. Még azok is szívesen forgatják, befigyeltetik, akik nem értik meg pontosan a szöveget.

S bármire jártam azon az ösvélen napon Tornyán, mindent a Szovjetunió testvéri segítségének, az igaz, nagy barátságának ékesen beszélő jeleivel látkoztam.

A mozbán nagy sikernek könyvelik el a halhatatlan Lenin életéről szóló filmnél elért látogatottságot. A kultúrsoport műsorában pedig mindig szerepelnek szovjet versek, szindarabok, dalok.

S azon a nagy évforduló előtti estén is több mint félszázan gyűlték össze, idősebb, sokat megért, dereshajú férfiak, fejkendő asszonyok és fiatal lányok, fiúk: a nagy kórus ajkán szívből jövőn, őszint csendül fel a bölcs tanító-mesterdől, Leninről, az elnyomottak ügyének igazát diadaira vivő pártól szóló dal.

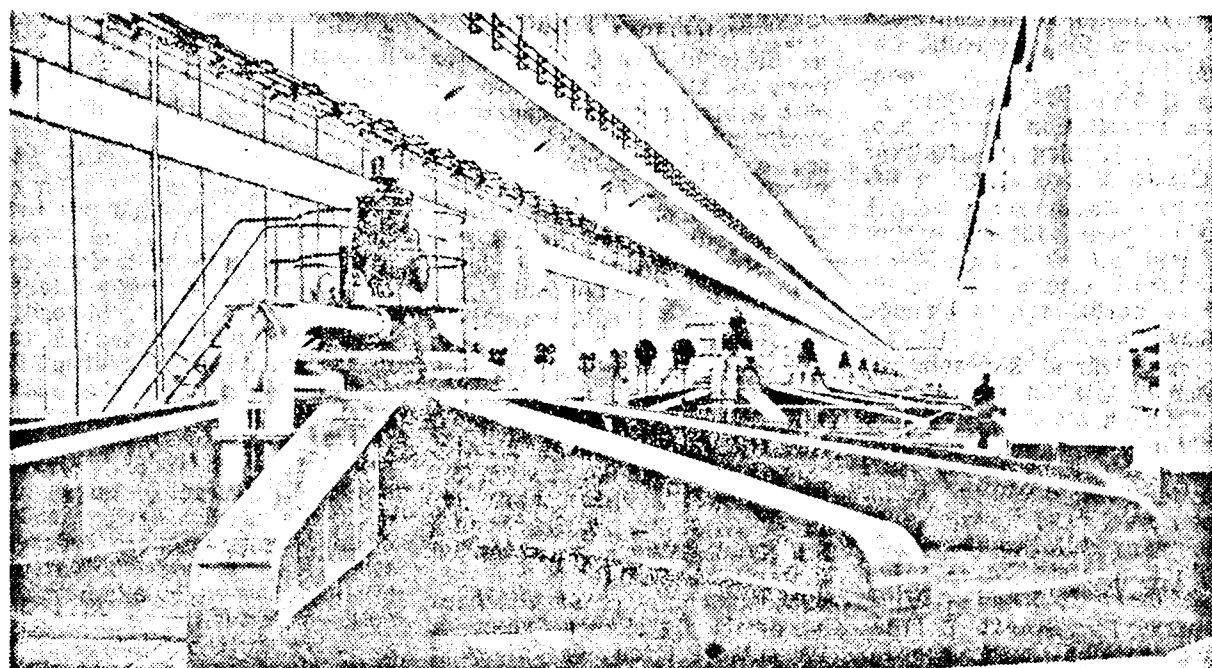
Péteri Árpád

A kőolajipari munkások sikerei

Hazánk kőolajipari munkásai megszokottan lendülettel dolgoznak, hogy a kőolajkutat gyors és gazdaságos furásért kibontakozott verseny sikerrel tovább fejlesszék. Október hónapban közel 7500 méter furtat teremt felül. Lymondjon csaknem 52.000 méterrel teljesítették az első tízhavi tervüket.

Október diadalmas útján

Új sztálingrádi győzelem

A világ legnagyobb vízlerőművének gépcsanoka.

A VILÁG még jól emlékszik a sztálingrádi győzelemre. A sztálingrádi csata után össze-roppant a hitlerizmus hadigépezete. Az idén szeptemberben új sztálingrádi győzelmet ünnepelt a szovjet ország, olyan diadalt, amely örök időkre bevonult az emberi alkotások krónikájába. Elkészült a világ legnagyobb vízlerőműve. Vucsetyics, az Ismert szobrászművész, aki a Mamajev Kurgánon monumentális emlékművet alkot Sztálingrád katonai hőstétének megőrzésére, így nyilatkozott az új erőműről: „Mélto a szocializmus és működése első napjától fogva a kommunizmus dolgozik!”.

Ebben az afforizmában, mely értelem rejlik. Az emberi fejlődés és haladás hajtóereje az alkotás. A munka, a teremtés felállítja a földön az emberi értelem nagyszerű emlékműveit, amelyek mintegy akkumulálják a jövőbe való előrehaladás energiáját. Hajdan — felemelkedés és virágzása idején — a kapitalizmus a gondolkodók, mérnökök, munkások kezével nem kevés kiváló művet hozott létre, kezdve reneszánsz művészetek alkotásaitól, egészen az újabb kori kő- és fémcsodákig. Ma már kimerítette lehetőségeit, nem bír többé lépést tartani korunk ütemével. A tények erősebbek a szavaknál és a tények arról tanuszkodnak, hogy a szocializmus nemcsak — mondjuk — a világűrben, vagy a művelődésiügy terén, hanem az óriási vízlerőművek építésében is magához ragadta a vezető szerepet. Sőt, mi több, az utóbbiban már nem is a kapitalizmus rekordjait döntögeti, hanem a saját eddigi csúcseredményeivel kell versenyeznie: a volgai Lenin vízlerőmű nagyobb az amerikai Grand Coulee-nél, de a XXII. Pártkongresszus nevét viselő volgai erőmű, még a volgai Lenin-erőműnél is nagyobb. S már szerelik a turbinákat a Bratszki erőműben, amelynek a teljesítménye kétszer akkora.

A SZTÁLINGRADNAI emelkedő volgai óriás méltán és joggal viseli a XXII. Pártkongresszus nevét. Ez a kongresszus hagyta jóvá a kommunizmus felépítésének programját és a sztálingrádi energia hatalmas erővel járul hozzá a program megvalósításához. Az új óriás már energiát ad a Szovjetunió nagy térségeinek. Moszkvától az Észak-Kaukázusig, a Volga vidékétől a Dnyepor-medencéig. Évente 11,5 milliárd kilowatt-órát szolgáltat a városok, gyárak, üzemek számára; másfél-millió hektár föld öntözését és 6 millió hektár vízzel való elárasztását teszi lehetővé a mezőgazdaság számára. Mellette tekintélyes nagyságú város nőtt ki a földből: 70.000 lakosa van s már eddig 15 iskola épült benne.

A Volgát az orosz néphez és történelméhez szokták hasonlítani, mert széles, mély, erős és szabad. Ennek a folyamnak is megvolt a maga szerencséje a legutóbbi időben: itt, a partján szállt földre a világűrből visszaérkező Gagarin és Titov és itt épült fel a világ legnagyobb vízlerőműve. És valószínűleg nem is az utolsó. De mindez még csak a kezdeti

N. Gribácsov

Bámulatos pontosság

A Szovjetunió a világűr további meghódítására készül. Ez év szeptember közepétől október végéig nagyleletőségű rakétakísérletsorozatot végeztek a Szovjetunióban a többletűsűrű rakéták nagyobb teljesítményű, tökéletesebb változatainak kipróbálása céljából.

A Csendes-óceán egy kicsiny négyzetére szeptember közepéig október vége között nagy tudományos kísérletek hídfőállása volt. Ezt a négyzetet az óceán középső részén jelölték ki, mely távol esik mind a hajók, mind a repülőgépek utvonalaiktól. A szovjet rakétáinak emberek már jól ismerik: 1960 januárjában az óceánra csapódtak be azok a rakéták, amelyek megelődzték Jurij Gagarin és Gennagyij Titov nagyszerű űrrepülését. Az elmúlt hetekben közzétett hírvirányítási jelentések-ből is kiderült, hogy a szovjet tudomány és technika legújabb kísérletei is ragyogó eredményekkel zárultak.

A kísérletek szeptember 13-án kezdődtek és október 28-án fejeződtek be. Az első kísérleti rakéta a megadott program szerint több mint 12.000 kilométeres utat tett meg. Utolsó elütő lépcsőjének makettje a célponttól egy kilométerrel kisebb távolságra csapódott a vízbe. Másodszorra az utolsó elütő lépcső

Ünnepi gyűlések Moszkvában a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 44. évfordulójának tiszteletére

MOSZKVA. (Agerpres). Az SZKP most befejeződött XXII. Kongresszusának legújabb zarátként Moszkvában a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 44. évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepi gyűlések. A gyűlések résztvevői az SZKP Központi Bizottságához intézett üdvözlő levelekben kijelentik, hogy egyöntetűen magukévá teszik a kongresszus határozatait és hogy a szovjet emberek minden erejét latba vetik az SZKP Programjának — a kommunizmus építése nagy-szerű tervének — valóra váltása érdekében.

A gyűléseken részt vesznek különböző országok kommunis-

ta és munkáspártjainak képviselői. A moszkvai Tyimiriyezov rajon dolgozóiak november 3-i összejövetelén jelen volt Ajdjt, az Indonéz KP KB elnöke.

Beszédben Ajdjt hangoztatja, hogy a XXII. Kongresszuson elfogadott történelmi jelentőségű program a világ valamennyi kommunisztájának programja, beleértve az indonézeket is.

A Proletárszki rajoni dolgozók gyűlésén részt vett Pedro Saad, az Ecuadori KP KB főtitkára. Pedro Saad arról beszélt, a moszkvaiaknak, hogy miként barcolnak a latin-amerikai népek a kolonializmus ellen, s hogy az ecuadori dolgozó nép, mily forró rokonszen-

Az SZKP XXII. Kongresszusa nagyserű békeüzenetet intézett az egész világhoz

— HANGOZTATTA ALFREDO YABUR MALUF KUBAI IGAZSÁGÜGYMINISZTER —

HAVANNA. (Agerpres). A Noticias de Hoy című lap közölte a kubai forradalmi kormány több miniszterének és a kubai forradalom más vezető személyiségeinek nyilatkozatát az SZKP XXII. Kongresszusának jelentéséről.

Az SZKP XXII. Kongresszusa — mondotta Rolando Diaz Az-tarian pénzügyminiszter — értékes útmutatásokat tartalmaz,

Az ENSZ-Közügyülés XVI. ülészakának munkálatai

U Thant-ot, Burma képviselőjét kinevezték az ENSZ ideiglenes főtitkárává

NEW YORK. (Agerpres). Mint már jelentettük, az ENSZ-közügyülés november 3-án egyhangúlag elfogadta a Biztonsági Tanács ajánlását, amelynek értelmében U Thant-ot, Burma képviselőjét az ENSZ ideiglenes főtitkárává nevezték ki. Az ideiglenes főtitkár most maga kell, hogy döntsen a rendelkezésére álló főtanácsosok számát illetően, valamint abban a kérdésben, hogy ezek a tanácsosok milyen földrajzi övezeteket képviseljenek. A kil-dötték, különösen a Szovjetunió és az USA küldöttsége között lefolyt előzetes tanácskozások során ugyanis nem sikerült megegyezésre jutni ebben a kérdésben. (Az USA azt kívánja, hogy a főtanácsosok között legyen egy képviselője Nyugat-Európának és egyben ellenezte, hogy Kelet-Európa képviselve legyen).

U Thant köszönetet mondott a megválasztásáért, s biztosította a Közügyület, hogy tevékenysége során továbbra is tárgyilagosságra és egyetem-es barátság eszményeinek megvédésére fog törekedni.

Szándékomban áll — mondotta U Thant —, korlátozott számú személyt megnevezni, azokat, akik jelenleg a főtitkár helyettesei, illetve akiket a titkár helyetteseknek neveznek majd ki, hogy főtanácsosaként működjenek az ENSZ-alapokmány értelmében a főtitkára háruló fontos teendők ellátásában.

A meghívással kapcsolatban teljesen tudatában vagyok annak, hogy a szakmai tudás, az illetékes és a megbízhatóság legmagasabb színvonalát kell biztosítani. Egyidejűleg kell, képpen szem előtt tartom — az alapokmány 101. szakasza elő-lásainak megfelelően — a mi-nél szélesebb földrajzi képviselet nagy fontosságát. E tanácsosok sorába meg akarom hívni Ralph Bunche doktort (USA — szerk. megj.) és G. P. Arkadjevet (Szovjetunió — szerk. megj.).

Szoros együttműködésben szándéksom dolgozni e kártár-sakkal és véleményüket kikérni a közbülső egyetértés szelle-mében.

V. A. Zorin, a szovjet kül-döttség vezetője meglegedését fejezte ki a főtitkár, hogy a Kö-zügyülés egyhangú határozattal elfogadta a Biztonsági Tanács ajánlását U Thant-nak az ENSZ ideiglenes főtitkári tisztségébe való kinevezésére vonatkozólag. V. A. Zorin U Thant-ot, a Bur-mai Unió — egy semleges és bekezdőre átszál állam — ki-váló államférfijaként és köz-

életi személyiségeként jellemez-te. V. A. Zorin a továbbiakban ezeket mondta: A Közügyü-lésen képviselt államok küldöttel tudják, hogy a határozat, amelynek értelmében U Thant nagykövetet 1963 április 10-ig az ENSZ ideiglenes főtitkárává neveztek ki, a küldöttségek kö-zött lefolyt számos tanácskozás